

Tluchoř, Rittig, Šnajdr. Kauzy, které nebyly zapomenuty

M tribune.cz/komentare/tluchor-rittig-snajdr-kauzy-ktere-nebyly-zapomenuty

7 minut čtení 14. 6. 2013 ivb

Bylo jen otázkou času a odvahy, kdy zásah proti Chobotnici v České republice nastane. Korupce kmotrů a jejich politických přísluhovačů v České republice nabyla takového rozměru, který byl naprosto nepřehlédnutelný.

Z dosud oznámených jmen jsem při práci poslance narazil na tři jména, která vynikala zejména v oblasti zdravotnictví s přesahem i do jiných oborů: Marek Šnajdr, Petr Tluchoř, Ivo Rittig, i s vazbami na další politické a ekonomické osoby.

Marek Šnajdr byl, a pravděpodobně stále ještě je, nejvlivnějším člověkem, který minimálně od roku 2006, na ministerstvu zdravotnictví, později ve VZP a nedávno i v poslanecké sněmovně, „řídil“ procesy a tvorbu zákonů tím „správným“ směrem.

Obecně je v politické i lékařské veřejnosti vnímáno, že měl vliv na otevírání a směřování penězovodů ze zakázek do soukromých firem a politických stran. Krátce po jeho příchodu na ministerstvo zdravotnictví byla zrušena přístrojová komise při ministerstvu zdravotnictví, která rozhodovala o pořízení konkrétních přístrojů do českých nemocnic a od té doby byla řada veřejných zakázek na pořízení drahých zdravotnických přístrojů v rámci programů IOP a ROP významně předražena. Přitom většina těchto přístrojů byla dodávána nikoliv výrobcí přístrojů, ale některou z pětice kompletátorských firem.

Jednalo se o českou specialitu organizovaného vyvádění peněz z těchto nákupů, nejznámějším případem byly nákupy Krajské zdravotní a.s. Kontrolní výbor poslanecké sněmovny si na ministerstvu zdravotnictví vyžádal přehled jednotlivých zakázek a realizovaných cen přístrojů, ale nikdy ji nedostal.

Na podezřelou zmíněnou zakázku pro Ikem jsem upozorňoval ministryni zdravotnictví Danu Juráskovou v ústní interpelaci v poslanecké sněmovně ještě v době, kdy jsem z usnesení vlády, kterým se stanovovala komise pro tuto zakázku vyčetl mnoho pochybností. Člověk nemusel být detektivem, aby pochopil, že se jedná o nekalost. To znamená, že tato zakázka byla záměrně organizována jako penězovod již z úřadu vlády, resp. z ministerstva zdravotnictví. Nejpodivnější bylo její zadání na podzim 2009, plánované vyhodnocení až v období po volbách v roce 2010 a pak samozřejmě její objem, který původně činil téměř 4 miliardy....

A takových zakázek bylo vícero. Marek Šnajdr připravoval také privatizaci státních nemocnic a ústavů, než se ji KDU-ČSL podařilo zastavit.

Je určitě zajímavé posoudit souvislosti v reálném čase. Na jaře 2006 ještě pouhý senátor Julínek pozměňovacím návrhem v senátu zvýšil Davidem Rathem navrhované navýšení plateb za státní pojištěnce ze 16 na 25 %. Nikdo nechápal, proč opoziční senátor ODS tehdejšímu socialistickému ministru zdravotnictví Rathovi ještě přidal.

Ovšem – tehdy jenom VZP měla ztrátu celých 10 mld. Jenomže na podzim 2006 se senátor Julínek stal ministrem a spolu se Šnajdrem od roku 2007 připravovali zákon o transformaci zdravotních pojišťoven na akciové společnosti a zůstatky na účtech zdravotních pojišťoven se měly podle tohoto zákona stát majetkem transformovaných akciových společností. Přitom na konci roku 2008 tyto zůstatky dosahovaly 40 miliard korun!!!

Určitě by neměl být opomenut také organizovaný proces „odstátnění“ nákupu a distribuce očkovacích látek – od protizákonného odejmutí nákupu a skladování očkovacích látek Krajským hygienickým stanicím a zadání zakázky firmě Avenir s nulovými zkušenostmi, opakované pokusy o účelovou změnu zákona o ochraně veřejného zdraví, prosazení přímého nákupu vakcín lékaři do tzv. Janotova balíčku, až po definitivní prosazení

příslušné změny zákona a následnou fúzi distributora se zdravotnickým řetězcem Agel a Šnajdrovy nemalé zásluhy v oblasti státních nákupů vakcín proti ptačí a prasečí chřipce...

Zatím zřejmě nikdo neprošetřoval proces přípravy zákonné úpravy změny stanovování úhrad léčiv ze zdravotního pojištění v roce 2007 a účast lobbistů na konečné podobě této poměrně komplikované dvacetistránkové změny zákona o veřejném zdravotním pojištění, která byla v tichosti přijata jako pozměňovací návrh k pozměňovacímu návrhu(!!!) poslance Topolánka k tzv. Zákonu o stabilizaci veřejných rozpočtů.

Tato část přilepená k nesouvisejícímu zákonu naprosto účelově přenesla veškeré kompetence k rozhodování o cenách a úhradách léčiv na Státní ústav pro kontrolu léčiv a sama o sobě vytvořila obrovsky korupční prostředí koncentrované do několika málo rukou. Tehdy se podivným způsobem cestou pozměňovacích návrhů rozhodlo o naprosto zásadní změně pravidel pro rozhodování o třetině ročních výdajů zdravotních pojišťoven a nikdo se nad tímto procesem nepozastavil, dokonce ani ústavní soud.

Marek Šnajdr připravoval pro vládu Mirka Topolánka podklady a usnesení pro nákup akcií Národního tkáňového centra a.s. Brno a Centra buněčné terapie a diagnostiky, a.s. Ostrava od firmy PrimeCell, a.s. , která pak následně od státu získala několik set milionů korun dotací na investice do těchto center. Topolánkova vláda pak na základě těchto účelových podkladů, čtyři dny před svým odchodem, podpořila ohromný kšeft soukromé firmy na úkor investic do státní Tkáňové banky při FN Brno.

Za prošetření zcela určitě stojí i proces převzetí zadlužené Zdravotní pojišťovny Média pojišťovnou VZP a samotný proces likvidace pohledávek za touto pojišťovnou v rozsahu 500 mil. Kč. Současně by mělo dojít k prošetření činnosti samotného ministerstva zdravotnictví, které v případě ZP Média nekonalo, jak mu ukládal zákon.

Prošetřeny by měly být i okolnosti účelového slučování zdravotních pojišťoven Agel, HZP, ČNZP a Metal Aliance a účelové změny zákona předcházející sloučení ČPZP s Metal Aliance.

Samostatnou kapitolou pak je propojení korupčních kauz a firem v ní účinkujících např. v případě tunelování Nemocnice na Homolce a Pražského dopravního podniku. V obou kauzách se pohybovali právníci známé pražské advokátní kanceláře Šachta a Partners a tito stejní lidé se objevovali v různých dceřinných firmách Nemocnice na Homolce a v dalších firmách na tyto dceřinné firmy navázaných.

Petr Tluchoř byl vlivným poslancem ODS a významným členem výboru pro zdravotnictví a velmi se snažil, stejně jako někdejší náměstek a pozdější poslanec Marek Šnajdr o to, aby zákony procházely sněmovnou tak, jak se požaduje, resp. jak požadují firmy, které na konečné podobě zákona měly konkrétní zájem.

Nelze opomenout ani poslední letošní změnu zákona o léčivech a završení několikaleté snahy o legalizaci protiprávně zadané veřejné zakázky na Centrální úložiště veškerých dat z papírových a elektronických receptů.

Po dlouhých pěti letech od zavedení elektronického receptu došlo letos na jaře k přijetí pozměňovacího návrhu k tomuto zákonu od pánů poslanců Šťastného a Skalického, (který jim připravilo a podstrčilo ministerstvo zdravotnictví) o tzv. povinném elektronickém receptu, čímž se v podstatě legalizovala obrovská zakázka zadaná již v roce 2008 v rozporu se zákonem na ochranu osobních údajů a v rozporu s platným zákonem o léčivech.

Všem lékařům se tímto pozměňovacím návrhem od roku 2015 uložila povinnost vystavovat recepty výhradně v elektronické podobě. Tento pozměňovací návrh, spolu se stamilionovými zakázkami na tzv. Centrální úložiště dat, se obecně mezi lékaři označuje jako IZIP II a tunel na veřejné prostředky ve zdravotnictví obdobný tunelu v kauze IZIP.

Lidí navázaných na obrovský byznys ve zdravotnictví a v armádních zakázkách je mnohem více, než těch, kteří jsou dnes předmětem vyšetřování, ale věřme tomu, že se jedná o první krok k prošetření korupce v jejímž důsledku se nedostává finanční prostředků na léčbu pacientů a provoz nemocnic.

Premiér Nečas a jeho spolupracovníci ve vládě nastupovali s ohromující kampaní boje proti korupci. Postupně vychází najevo, kolik ministrů a jejich náměstků se korupčního chování dopustilo a slavnou pro(ti)korupční vládu již muselo z důvodu podezření z korupce opustit.

Pochybnosti pana premiéra Nečase o tom, zda je správné, že současné zásahy proti kmotrům jsou řízeny ze Státního zastupitelství z Olomouce svědčí o tom, že pan premiér má velmi krátkou paměť. Osobně jsem ho několikrát opakovaně, doporučenými dopisy upozorňoval na korupci v Nemocnici na Homolce, kauzu „Tkáňové banky“, apod. Vždy mě ujistil, že ve věci je vedeno nezávislé policejní vyšetřování. Zapomněl ovšem dodat, že vyšetřování bylo vedeno do té doby, než bylo některými lidmi z pražského státního zastupitelství zastaveno.

Premiér by měl zvážit svoji odpovědnost minimálně už jenom za to, že proti kmotrům ve své vládě a ve svém poslaneckém klubu aktivně nezasáhl a navíc podepsal odpornou amnestii prezidenta Klause, která řadu kmotrů osvobodila. I tu poslední špetku někdejšího morálního kreditu z 90. let již prohospodařil a měl by okamžitě odstoupit.

Ing. Ludvík Hovorka, bývalý poslanec KDU-ČSL, člen odborné komise pro zdravotnictví

Zdroj: www.tribune.cz